

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๓/๒๕๕๘
คดีหมายเลขแดงที่ อข. ๕๕/๒๕๖๐

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๗ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ระหว่าง

- นางจันทร์เที่ยง เสนานุช ผู้ฟ้องคดี
- ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ที่ ๑
- ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ ที่ ๒
- คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดพิษณุโลก (อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ เดิม) ที่ ๓
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ ๔ ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากคำสั่งทางปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำ ที่ ๓๒๕/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ ๓๕๖/๒๕๕๗ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองพิษณุโลก) โดยที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติโดยความเห็นชอบของคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

//ฉบับชั่วคราว...

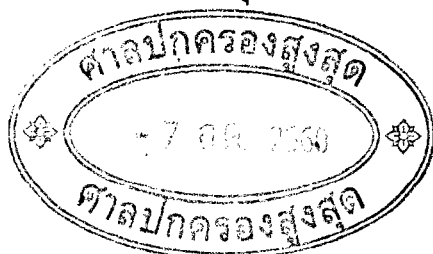
(ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ออกคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐/๒๕๕๗ เรื่อง การขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในภูมิภาค ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป โดยข้อ ๕ วรรคหนึ่งของคำสั่งดังกล่าวกำหนดว่า “ให้ยุบเลิก อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และให้โอนอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไปเป็นอำนาจหน้าที่ของ กศจ. ของจังหวัดนั้นๆ ตามคำสั่งนี้” ทำให้มีการโอนบรรดาดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ ในคดีนี้ไปเป็นของคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดพิษณุโลก จึงให้ถือว่าคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดพิษณุโลกเป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แทนคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ และให้ถือว่าบรรดาถ้อยคำสำนวนทั้งหลายที่ระบุหรืออ้างถึงคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ เป็นการระบุหรืออ้างถึงคณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดพิษณุโลก

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อประมาณเดือนธันวาคม ๒๕๕๕ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้จัดให้มีการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้ารับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งครูผู้ช่วย ในเขตพื้นที่การศึกษาทั้งประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีหน้าที่ในการกำหนดหลักสูตรการสอบ วิชาที่ใช้สอบ ออกข้อสอบพร้อมคำเฉลย รวมทั้งสรุปประมวลผลและประกาศผลสอบ ภายใต้ความเห็นชอบของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ซึ่งผู้ที่มีผลการสอบผ่านเกณฑ์ รวมทั้งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดจะเป็นผู้ได้รับการคัดเลือกบรรจุและแต่งตั้งตามอัตรา สาขาวิชาและสถานศึกษาตามที่ระบุไว้ในใบสมัครสอบ ผู้ฟ้องคดีสมัครสอบวิชาทั่วไป วุฒิปริญญาตรี โรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน และเป็นผู้สอบผ่านการคัดเลือกดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ที่ ๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในตำแหน่งครูผู้ช่วย ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๖๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ทั้งนี้ ตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

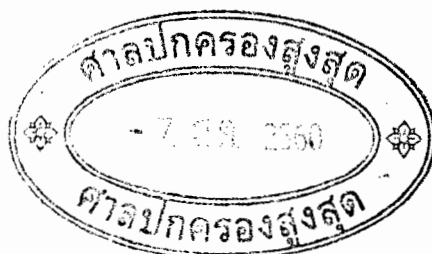
/ในคราวประชุม...

ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ต่อมา ผู้ฟ้องคดี ได้ทราบจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ว่า ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ลับด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ก.ค.ศ. ได้รับรายงานจากกรมสอบสวนคดีพิเศษว่าการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วย กรณีที่มีความจำเป็น หรือมีเหตุพิเศษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๖ มีการทุจริต ในการสอบ ก.ค.ศ. ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จึงมีมติให้แจ้ง อ.ก.ค.ศ. ที่ผู้ฟ้องคดีสังกัดเพื่อให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ดำเนินการกับผู้ฟ้องคดี ซึ่งหากได้สั่งบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วยไปแล้วให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โดยการอนุมัติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ จึงมีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้อฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ โดยอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๓๐ (๗) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เนื่องจากกระทำทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ ซึ่งในการมีคำสั่งดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ได้ดำเนินการสอบสวน ตามกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อให้ได้ความว่าผู้ฟ้องคดี กระทำผิดตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับทราบข้อกล่าวหา หรือมีโอกาสทราบข้อเท็จจริง เพื่อโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหาตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่อย่างใด นอกจากนั้นคำสั่งดังกล่าวยังไม่มีข้อเท็จจริงเพียงพอ จึงไม่ถูกต้องตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ซึ่งจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อมูลจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็มีเพียงรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนการสอบของผู้เข้าสอบคัดเลือกครูผู้ช่วย (ว.๑๒) ของนายชอบ ลีซอ ผู้เชี่ยวชาญจากภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ซึ่ง ก.ค.ศ. ระบุว่ากรมสอบสวนคดีพิเศษใช้เป็นเอกสารสำคัญ ในการสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีการกระทำทุจริตในการสอบบรรจุดังกล่าวนั้นมีสาระสำคัญ

/แยกได้สองส่วน...

แยกได้สองส่วน โดยส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากผลคะแนนสอบของผู้เข้าสอบจำนวนหนึ่งหมื่นห้าพันกว่ารายว่ามีจำนวนสามร้อยกว่ารายที่มีคะแนนสูงผิดปกติในสี่รายวิชา โดยผู้เข้าสอบได้คะแนนสูงเกาะกลุ่มกันผิดปกติและมีการตอบผิดในข้อเดียวกัน ผู้วิเคราะห์จึงเชื่อว่าค่าเฉลี่ยมีการรั่วไหลออกมาก่อนสอบ นอกจากนั้นมีการจับทุจริตของผู้เข้าสอบได้จำนวนหนึ่งในเขตพื้นที่การศึกษา คือ ยโสธร เขต ๑ และอุดรธานี เขต ๓ ซึ่งพบว่าผู้เข้าสอบนำกระดาษและยางลบที่จดค่าเฉลี่ยเข้าห้องสอบ รวมทั้งมีการใช้โทรศัพท์รับสัญญาณสั้นขณะทำการสอบ แต่ในห้องสอบของผู้ฟ้องคดีนี้กรรมการมีการตรวจสอบอย่างละเอียดมิให้นำเอกสารหรือโทรศัพท์เข้าห้องสอบ และไม่มีการตรวจพบการทุจริตในห้องสอบแต่อย่างใด ดังนั้น การอนุมานว่าผู้เข้าสอบที่ได้คะแนนสูงในกลุ่มนี้และทำข้อสอบผิดในข้อเดียวกันจะเข้าข่ายทุจริตในการสอบด้วย จึงไม่ถูกต้อง นอกจากนั้นในส่วนที่สองของรายงานดังกล่าว ซึ่งปรากฏรายละเอียดคำให้การของเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้เกี่ยวข้องและผู้ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนในการให้เกิดการทุจริต โดยผู้วิเคราะห์ได้เสนอพฤติกรรมการขบวนการทุจริตของเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ก่อนสอบจนถึงวันที่ทำการสอบ และสรุปว่า (๑) มีการจับทุจริตในสนามสอบได้จริง (๒) เจ้าหน้าที่ระดับสูงของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เข้าข่ายละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ซึ่งตามรายงานดังกล่าวมิได้มีการระบุชื่อผู้ฟ้องคดีว่ามีการกระทำการทุจริตตามที่ถูกกล่าวหา จะมีเพียงผลการวิเคราะห์คะแนนสอบที่สูงผิดปกติและตอบผิดในข้อเดียวกันเท่านั้น ซึ่งการได้คะแนนสูงของผู้ฟ้องคดีเกิดจากความรู้ความสามารถและการเตรียมตัวของผู้ฟ้องคดี ดังนั้น การทุจริตดังกล่าวจึงเกิดจากการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการสอบไม่ระมัดระวังและกำกับดูแลหรือมีมาตรการที่เคร่งครัดเพียงพอ ทำให้ค่าเฉลี่ยข้อสอบรั่วไหลก่อนการสอบและทำให้ผู้เข้าสอบจำนวนหนึ่งรวมถึงเจ้าหน้าที่ได้ประโยชน์ถือเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนจากการเสีสิทธิสวัสดิการในตำแหน่งหน้าที่ราชการ และรายได้จากเงินเดือนๆ ละ ๑๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้ทราบคำสั่งให้ออกจากราชการของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ และได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ต่อประธาน ก.ค.ศ. แต่จนถึงวันฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาคำร้องทุกข์แต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

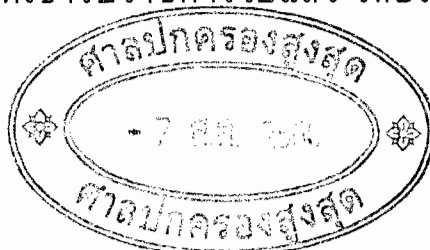
๑. เพิกถอนคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และให้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ในตำแหน่งเดิม โดยมีผลย้อนหลังนับแต่วันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

๒. ให้หัวหน้าหน่วยงานของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามที่ศาลกำหนด

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการจนถึงวันฟ้องคดี (วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖) เป็นเงินเดือนจำนวน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท และดอกเบี้ยจำนวน ๑,๐๘๗.๑๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๑,๙๕๘.๐๗ บาท และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับจากวันที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการจนกว่าจะชำระเสร็จ

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไว้พิจารณา และมีคำสั่งไม่รับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ให้การว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ มีตำแหน่งว่างที่จะรับการบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการ เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาดำตำแหน่งครูผู้ช่วย กรณีจำเป็นหรือเหตุพิเศษ จำนวน ๑๐ ตำแหน่ง ภายหลังจากผลการสอบคัดเลือกมีผู้ผ่านเกณฑ์ที่จะได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง ซึ่งมีผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบแข่งขันได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ที่ ๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการ ตำแหน่งครูผู้ช่วย ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ต่อมา ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ว่า ก.ค.ศ. ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ มีมติแจ้ง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เพื่อให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ดำเนินการกับบุคคล ที่ได้สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้เข้ารับราชการไปแล้ว โดยให้ดำเนินการตามมาตรา ๔๙

/แห่งพระราชบัญญัติ...

แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เนื่องจากบุคคลดังกล่าวเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี สำหรับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาและเป็นผู้กระทำการทุจริต ในการสอบเข้ารับราชการ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ แจ้งให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดำเนินการ ตามมติของ ก.ค.ศ. ดังกล่าวโดยเร็ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไป ตามมาตรา ๓๐ (๗) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เนื่องจากกระทำทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิการร้องทุกข์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้วเมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ต่อมาผู้ฟ้องคดีมีหนังสือลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ร้องทุกข์กรณีดังกล่าว ต่อ ก.ค.ศ. ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า โดยสภาพ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่สามารถแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบข้อเท็จจริงและมีโอกาส ได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนก่อนการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการได้ เพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต้องปฏิบัติตามมติของ ก.ค.ศ. ดังกล่าว ประกอบกับกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กำหนดให้การสั่งให้พ้น จากตำแหน่งเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ต้องแจ้งให้คู่กรณีทราบข้อเท็จจริงหรือให้โอกาส คู่กรณีโต้แย้งก่อนการทำคำสั่งทางปกครอง ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงไม่ต้องให้ผู้ฟ้องคดีทราบข้อเท็จจริงและมีโอกาสโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตน ก่อนการออกคำสั่งแต่อย่างใด อีกทั้งกรณีนี้ไม่ใช่การลงโทษทางวินัยตามกฎหมาย ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ แต่เป็นกรณีการให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เพราะขาดคุณสมบัติการเข้ารับราชการตามมาตรา ๓๐ (๗) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงไม่อาจดำเนินการสอบสวน ผู้ฟ้องคดีตามกฎหมาย ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อมาผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอให้พิจารณาทบทวนมติใหม่ โดยขอให้มีการสอบสวนตามกฎหมาย ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ฟ้องคดีได้โต้แย้งและแสดงข้อเท็จจริงแก้ข้อกล่าวหา และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๓/๓๔๒๙ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ รายงานเรื่องการขอให้

/ดำเนินการใหม่...

ดำเนินการใหม่ของผู้ฟ้องคดีให้ ก.ค.ศ. ทราบแล้ว ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ใช้อำนาจตามที่กฎหมายกำหนดโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เป็นนิติบุคคลและมีฐานะเป็นกรม ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งในการบริหารงานบุคคล ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาจะมีคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาหรือ ก.ค.ศ. และมีคณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำเขตพื้นที่การศึกษาหรือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาโดยออกนามเขตพื้นที่การศึกษานั้นๆ มีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๗ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วย กรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษในครั้งพิพาทนี้ เป็นการดำเนินการตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ โดย ก.ค.ศ. ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลฯ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/ว ๑๒ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วย กรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษ ซึ่งตามข้อ ๙ ระบุว่า ให้ส่วนราชการดำเนินการเกี่ยวกับการออกข้อสอบ การตรวจกระดาษคำตอบ การประมวลผลการสอบ การกำหนดองค์ประกอบและตัวชี้วัดการประเมินประวัติและผลงาน รวมทั้งกำหนดนโยบายหรือแนวทางการบริหารจัดการในการดำเนินการคัดเลือกเพิ่มเติม ได้ตามความเหมาะสม ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการ สอบดังกล่าว ซึ่งกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ บรรจุแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเข้ารับราชการ ตำแหน่งครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๖๘ ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และผู้ฟ้องคดีถูกสั่งให้ออกจากราชการ เนื่องจากมีการสอบสวนของกรมสอบสวนคดีพิเศษว่ามีกรณีทุจริตการคัดเลือกบุคคลฯ ต่อมา ก.ค.ศ. มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ให้แจ้ง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู

/และบุคลากร...

และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ตำแหน่งครูผู้ช่วย ตำแหน่งครู
 ในสถานศึกษา ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งโดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ.
 เขตพื้นที่การศึกษา) ดำเนินการกับบุคคลตามรายชื่อ ซึ่งมีชื่อของผู้ฟ้องคดีรวมอยู่ด้วย
 เนื่องจากบุคคลดังกล่าวบกพร่องในศีลธรรมอันดีสำหรับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครู
 และบุคลากรทางการศึกษาและเป็นผู้กระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ ต่อมา
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๖
 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยทองพาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖
 มิถุนายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มิได้เป็นผู้สั่งการหรือเป็น
 ผู้ออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ซึ่งการที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ มีพฤติกรรม
 เข้าข่ายกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่โดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อในการจัดสอบที่ก่อให้เกิด
 ความเสียหายแก่ราชการและส่วนบุคคลคือผู้ฟ้องคดีนั้น เป็นคนละประเด็นและคนละ
 ขั้นตอนกัน การที่ผู้ฟ้องคดีถูกสั่งให้ออกจากราชการไม่ได้เป็นผลโดยตรง จากการกระทำ
 ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ แต่ผู้ฟ้องคดีถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากถูกกล่าวหาว่า
 กระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔
 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่ต้องรับผิดชอบค่าเสียหายตามฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในทำนองเดียวกับคำฟ้องและเพิ่มเติมว่า การที่ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือ
 ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๖ ขอให้พิจารณาทบทวนมติใหม่ นั้น เป็นการใช้สิทธิ
 ตามมาตรา ๔๙ ถึงมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
 ซึ่งการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ วินิจฉัยว่าเป็นกระบวนการร้องทุกข์ที่ผู้ฟ้องคดีต้องร้องทุกข์ไปยัง
 ก.ค.ศ. และรายงานให้ ก.ค.ศ. ทราบเท่านั้น โดยมีได้พิจารณาคำขอให้พิจารณาใหม่
 ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑
 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ อ้างว่าต้องปฏิบัติตามคำสั่งของ ก.ค.ศ. ซึ่งสั่งการให้ดำเนินการโดยเร็ว
 โดยสภาพจึงไม่สามารถให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงและโต้แย้ง ประกอบเป็นกรณี
 ตามข้อยกเว้นตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง
 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น เป็นการตีความกฎหมาย
 ที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งข้อยกเว้นตามมาตรา ๓๐ จะกระทำได้อต่อเมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา ๒๗
 ถึงมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวก่อน นอกจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังให้การ

/ตามประเด็น...

ตามประเด็นที่ศาลกำหนดว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้รับรายงานข้อเท็จจริงจากการสอบสวนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอันเป็นเหตุที่ใช้ในการมีคำสั่งดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้อฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การว่าไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นั้น เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่มีมาตรการควบคุมที่เข้มงวด จนเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ กระทำการทุจริตในการสอบและเป็นเหตุให้มีการชี้มูลความผิดโดยกรมสอบสวนคดีพิเศษ และทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงต้องรับผิดชอบในการกระทำละเมิดในครั้งนี้ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ให้การเพิ่มเติมโดยยืนยันตามคำให้การและเพิ่มเติมว่า การออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ นั้น สาเหตุเกิดจากผู้ฟ้องคดีขาดคุณสมบัติในการเข้ารับราชการ หาใช่ผู้ฟ้องคดีถูกลงโทษให้ออกจากราชการเพราะกระทำผิดวินัย จึงไม่ต้องดำเนินการสอบสวนทางวินัยตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง

ศาลปกครองชั้นต้นแสวงหาข้อเท็จจริงโดยให้คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ซึ่งแจ้งเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๖๓๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งว่า อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นว่า การมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการยังไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กรณีเป็นการไม่ถูกต้องตามขั้นตอน จึงมีมติเป็นเอกฉันท์ให้เพิกถอนคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้อฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ และให้สั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ พร้อมมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๖๑๕ และหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๖๑๖ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีตามลำดับให้ทราบด้วยแล้ว

ผู้ฟ้องคดีชี้แจงตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นว่า ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับการแต่งตั้งให้กลับเข้ารับราชการแต่ประการใด ความเดือดร้อนเสียหายของผู้ฟ้องคดียังคงอยู่ และประสงค์ให้ศาลดำเนินกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีต่อไป ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งแจ้งตามคำสั่งศาลว่า

/การดำเนินการ...

การดำเนินการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการนั้น เกี่ยวข้องกับอัตรากำลังของส่วนราชการ มิใช่อำนาจเดียวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่จะทำให้ตัวเอง ต้องนำเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา เพื่อพิจารณา ขณะนี้กำลังรวบรวมข้อมูลปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย เพื่อเสนอให้ ก.ค.ศ. พิจารณาทบทวนมติดังกล่าว ดังนั้น จึงยังมีได้ดำเนินการสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ แต่อย่างไร

ในวันหนึ่งพิจารณาคดีครั้งแรกของศาลปกครองชั้นต้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้ยื่นคำแถลงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อขอให้มิตเห็นชอบ กับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ โต้แย้งคำวินิจฉัยร้องทุกข์ของ ก.ค.ศ. เนื่องจากเห็นว่า มติดังกล่าว มีปัญหาข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงขัดแย้งกัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมิตเห็นชอบ กับข้อโต้แย้งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๑๐๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ (ที่ถูกต้อง หนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๑๐๓/๓ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗) ขอให้ ก.ค.ศ. พิจารณาทบทวนมติในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย สองประเด็น ประเด็นที่หนึ่ง คำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟานลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏในระหว่างการพิจารณาของศาลว่า อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ได้พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟานลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีมติให้เพิกถอนคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟานที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และมีหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ.ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๖๑๕ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ทราบมติดังกล่าวแล้ว จึงเป็นกรณีที่ ก.ค.ศ. ได้มีมติ ในเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมีหน้าที่ ตามกฎหมายที่ต้องปฏิบัติตามนั้น ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๒๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยศาลไม่จำเป็นต้องวินิจฉัย

/เกี่ยวกับ...

เกี่ยวกับความชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งที่พิพาทอีกต่อไป แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ได้ดำเนินการเพิกถอนคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ และสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการตามมติดังกล่าว โดยอ้างว่า อยู่ระหว่างการรวบรวมข้อมูลเพื่อเสนอให้ ก.ค.ศ. พิจารณาทบทวนมติดังกล่าวอีกครั้ง ดังนั้น ความเดือดร้อนเสียหายของผู้ฟ้องคดีอันเกิดจากคำสั่งที่พิพาทยังคงมีอยู่ จึงชอบที่ศาล จะต้องพิพากษาเพิกถอนคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่งดังกล่าว ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ในตำแหน่งเดิมโดยมีผลย้อนหลังนับแต่วันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับนั้น เมื่อศาล มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งที่พิพาทแล้วย่อมส่งผลให้ผู้ฟ้องคดียังคงดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย ตามคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ที่ ๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ดังเดิม และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ย่อมมีหน้าที่ ตามกฎหมายที่จะต้องดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีได้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว และได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทนรวมถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามกฎหมายที่ผู้ฟ้องคดี พึงมีพึงได้ในฐานะครูผู้ช่วยตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่กลับเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งดังกล่าว เสมือนกับผู้ฟ้องคดีมิได้ถูกคำสั่งให้ออกจากราชการ โดยไม่จำเป็นต้องอาศัย คำพิพากษาและคำบังคับของศาลแต่อย่างใด

ประเด็นที่สอง การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นการละเมิด ต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ หากเป็นการละเมิด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต้องรับผิดชอบ ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เมื่อ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ได้พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่งทางปกครองที่กระทบ ต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี จึงต้องให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอเพื่อให้ ได้แย้งแสดงพยานหลักฐานเพื่อหักล้างหรือแก้ข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อไม่ปรากฏว่าในการมีคำสั่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีการแจ้งข้อเท็จจริงและให้โอกาสผู้ฟ้องคดีได้แย้งแสดงพยานหลักฐาน

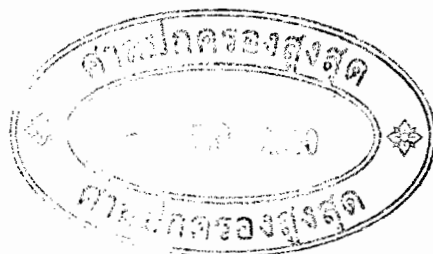
/ดังนั้น...

ดังนั้น คำสั่งดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งความไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สิทธิของผู้ฟ้องคดีที่จะได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งครูผู้ช่วยโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีต้องออกจากราชการจนถึงวันที่ผู้ฟ้องคดีได้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ อยู่ในสังกัดจึงต้องรับผิดชอบชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีได้รับการบรรจุแต่งตั้งในตำแหน่งครูผู้ช่วยโดยได้รับเงินเดือนขั้น ๑๑,๙๒๐ บาท และได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ ในอัตราเดือนละ ๓,๐๘๐ บาท รวมเป็นรายได้ที่ผู้ฟ้องคดีได้รับในแต่ละเดือนเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ฟ้องคดีประสงค์ที่จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดเชยค่าเสียหายเป็นเงินเดือนระดับครูผู้ช่วยและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ต่อเดือน ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ รวมเป็นเงิน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท นั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่ตามกฎหมายที่จะต้องดำเนินการเพิกถอนคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมและได้รับเงินเดือนค่าตอบแทนรวมถึงคืนสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ตามกฎหมายที่ผู้ฟ้องคดีพึงมีพึงได้ในฐานะครูผู้ช่วยตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่กลับเข้ารับราชการ ดังนั้น ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว รวมเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ รวมเป็นเงิน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท ตามคำฟ้อง แต่โดยที่คดีนี้ไม่อาจถือเอาเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับโดยชอบตามกฎหมายเมื่อได้กลับเข้ารับราชการ จำนวน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท มาเป็นทุนทรัพย์ในคดีนี้ แต่ทุนทรัพย์ในคดีนี้ได้แก่ดอกเบี้ยจากมูลละเมิดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับประจำเดือน ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ รวม ๓ เดือน ๑๒ วัน ซึ่งการที่

/ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นผลให้ผู้ฟ้องคดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ในตำแหน่งครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป และมีได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวซึ่งเป็นทรัพย์สินที่มีดอกผลนิตินัยได้ตามมาตรา ๑๔๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งการกระทำละเมิดอันเกิดจากคำสั่งดังกล่าว ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงกำหนดค่าสินไหมทดแทนจากความเสียหายที่ผู้ฟ้องคดี ต้องเสียโอกาสที่จะได้รับดอกผลนิตินัยจากเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว เป็นเงินดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว โดยในส่วนของดอกเบี้ยเมื่อผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวแต่ละเดือนรวมเป็นเงินเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ซึ่งได้รับเป็นประจำในวันสุดท้าย ของทุกเดือน การคิดดอกเบี้ยที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับในแต่ละเดือนจึงเริ่มคิดจากวันดังกล่าว ถึงวันที่ฟ้องคดี คือวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ดังนี้ (๑) เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิ ได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท เฉลี่ยวันละ ๕๐๐ บาท เมื่อผู้ฟ้องคดีถูกสั่งให้ออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอ ให้ชำระค่าเสียหายในส่วนของเงินเดือนตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ดังนั้น ตั้งแต่ วันดังกล่าวจนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ รวม ๔ วัน คิดเป็นเงินเดือนและเงินเพิ่ม การครองชีพชั่วคราวที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเป็นเงินจำนวน ๒,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิ ได้รับดอกเบี้ยนับแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงวันฟ้องคดีรวม ๑๐๐ วัน คิดดอกเบี้ย เป็นเงินจำนวน ๔๑.๑๐ บาท (๒) เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเดือน และเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท และมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ฟ้องรวม ๖๙ วัน คิดดอกเบี้ยเป็นเงินจำนวน ๒๑๒.๖๗ บาท (๓) เดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว จำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท และมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงวันฟ้องคดี รวม ๓๘ วัน คิดดอกเบี้ยเป็นเงินจำนวน ๑๑๗.๑๒ บาท (๔) เดือนกันยายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท และมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันฟ้องคดีรวม ๘ วัน คิดดอกเบี้ย เป็นเงินจำนวน ๒๔.๖๖ บาท แต่ในส่วนของเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราว

/ในเดือนตุลาคม...

ในเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ นั้น เนื่องจากผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่มีสิทธิได้รับดอกเบี้ยจากเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ รวมดอกเบี้ยที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเป็นเงินจำนวน ๓๙๕.๕๕ บาท และเงินดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงิน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๐๖ และมาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สำหรับมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ ยังไม่มีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องออกจากราชการเนื่องจากต้องอาศัยคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการมีผลใช้บังคับโดยตรงแก่ผู้ฟ้องคดี มติดังกล่าวจึงมิใช่คำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงหาได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้แก่ผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

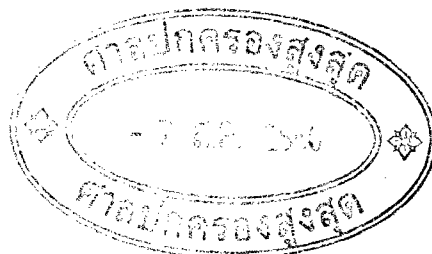
ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงิน ๓๙๕.๕๕ บาท รวมทั้งดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนต้นเงิน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี และคืบค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดที่ไม่ใช่ทุนทรัพย์ในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีชำระไว้จำนวน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์ว่า การออกคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ระเบียบ กฎหมาย คำสั่งดังกล่าว จึงชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

/ได้ดำเนินการ...

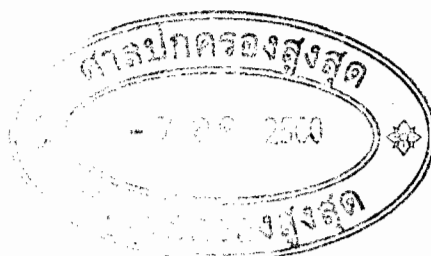
ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่ผู้บังคับบัญชาสั่ง ซึ่งเชื่อโดยบริสุทธิ์ใจว่าคำสั่งดังกล่าวชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่ได้จงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง กระทำการอันทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการแต่อย่างใด ประกอบกับการที่ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ได้พิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวและสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมนั้น มติดังกล่าวมีปัญหาข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงขัดแย้งกัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้โต้แย้งมติดังกล่าวตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๑๐๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ (ที่ถูกคือ หนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๑๐๓/๓ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗) เพื่อขอให้ ก.ค.ศ. พิจารณาทบทวนมติดังกล่าวอีกครั้ง แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังไม่ได้รับทราบผลการพิจารณาทบทวนของ ก.ค.ศ. แต่อย่างใด อีกทั้งการกระทำของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการออกคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นการกระทำตามขั้นตอนโดยชอบด้วยกฎหมาย ดำเนินการในฐานะเป็นข้าราชการที่มีอำนาจจึงเป็นเจ้าหน้าที่ ตามความหมายตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และไม่ได้กระทำการโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงหาใช่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดีเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ มีวัตถุประสงค์ให้ผู้ที่จะเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษาของชาติ จำต้องเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และทักษะอย่างสูงในการประกอบวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม และประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งมีคุณภาพและมาตรฐานเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดี ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดกรณีมีความบกพร่องด้านจรรยาบรรณทางวิชาชีพมาก่อนที่จะได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นครูผู้ช่วย จึงขัดกับวัตถุประสงค์เรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพ แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

/ต้องการให้...

ต้องการให้บุคคลที่เข้ามาทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับ การศึกษามีความประพฤติเป็นที่น่ายกย่อง
 นำศรัทธาแก่บุคคลทั่วไป ถ้าหากมีเหตุท้วงติงความบกพร่องด้านคุณธรรม จริยธรรม
 และการประพฤติปฏิบัติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพอาจส่งผลกระทบต่อสังคมทั่วไปตามมา
 ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น
 เป็นยกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีแก้ข้อเท็จจริงว่า คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔
 ได้ใช้ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย รวมถึงการใช้ดุลพินิจในการให้เหตุผลในการพิจารณา
 ทางปกครองเหมือนกับที่เคยได้ให้ไว้ในคำให้การต่อศาลปกครองชั้นต้น โดยไม่มีข้อเท็จจริง
 หรือข้อกฎหมายใหม่ ผู้ฟ้องคดีจึงขอใช้คำฟ้อง คำคัดค้านคำให้การและคำพิพากษา
 ของศาลปกครองชั้นต้นเป็นส่วนหนึ่งของคำแก้ข้อเท็จจริง โดยในระหว่างที่ดำเนินการทำ
 คำแก้ข้อเท็จจริงปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
 (ก.ค.ศ.) ในฐานะคณะกรรมการบริหารงานบุคคลของกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีหนังสือ
 สำนักงาน ก.ค.ศ. ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๙/๑๐๖ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งมติ
 ผลการพิจารณาคำร้องทุกข์ของนายประกายเพชร จันทวงษ์ ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการ
 โดยมีชื่อว่า ก.ค.ศ. มีมติเป็นเอกฉันท์ว่าคำร้องทุกข์นั้นฟังขึ้น จึงมีมติให้ผู้บังคับบัญชา
 เพิกถอนคำสั่งให้ออกจากราชการ และสั่งให้ผู้ร้องทุกข์กลับเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง
 ดังกล่าว ได้รับเงินเดือนค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ตามกฎหมายตั้งแต่วันที่สั่ง
 ให้ออกจนถึงวันที่กลับเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว เสมือนกับผู้ร้องทุกข์มิได้
 ถูกสั่งให้ออกจากราชการ ซึ่งมติดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองตามความในมาตรา ๕
 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
 ต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำสั่งทางปกครองนี้และต้องดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการ
 แห่งหลักเกณฑ์วิธีการและกฎหมายที่เกี่ยวข้องได้บัญญัติไว้ ที่สำคัญเหตุแห่งกรณีที่เกิดขึ้นนี้
 เป็นกรณีเดียวกันที่เกิดกับผู้ฟ้องคดีซึ่งสามารถอ้างมติคำวินิจฉัยคำร้องทุกข์ของนายประกายเพชร
 มาใช้ในการคืนสิทธิที่พึงได้จากทางราชการให้กับผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง
 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อ ก.ค.ศ. ในฐานะองค์กรที่เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดเหตุแห่ง
 การกระทบสิทธิต่อผู้ฟ้องคดีได้ใช้มาตรการทางปกครองตามความในมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐
 มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ในการยกเลิกเพิกถอนคำสั่ง
 ทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและคืนสิทธิให้ผู้ฟ้องคดีนั้น จึงเป็นการกระทำที่ชอบ

/ด้วยกฎหมาย...

ด้วยกฎหมายและข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ผู้มีส่วนรับผิดชอบตามที่กฎหมายกำหนดในการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในหมวดเงินเดือนและเงินอื่นๆ ที่พึงได้จากทางราชการให้กับผู้ฟ้องคดี อันเกิดจากเหตุแห่งกรณีดังกล่าว การปฏิเสธไม่ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงมีอาจรับฟังได้ ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษายืนตามคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ระหว่างการพิจารณาคดีในชั้นอุทธรณ์ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้ส่งสำเนาคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ที่ ๖๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพิกถอนคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งครูผู้ช่วยโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน อำเภอชาติตระการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ เลขที่ตำแหน่ง ๑๑๖๘ รับเงินเดือนในอันดับ ครูผู้ช่วย ชั้น ๑๑,๙๒๐ บาท โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ แล้ว

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนและคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้ออกประกาศลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ รับสมัครบุคคลเพื่อคัดเลือกและบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วย กรณีที่มีความจำเป็นหรือมีเหตุพิเศษ โดยกำหนดให้มีการสอบในวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีได้สมัครเข้ารับการสอบคัดเลือกและเป็นผู้สอบผ่านการคัดเลือกในสาขาวิชาทั่วไป ตามประกาศผลการสอบคัดเลือกของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ที่ ๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ บรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วยโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ เลขที่ตำแหน่ง ๑๑๖๘ เงินเดือนอันดับครูผู้ช่วย ชั้น ๑๑,๙๒๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ เป็นต้นไป และได้รับเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเพิ่ม

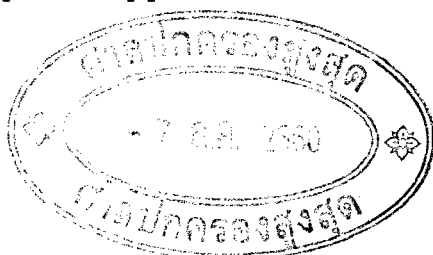
/การครองชีพชั่วคราว...

การครองชีพชั่วคราวของข้าราชการและลูกจ้างประจำของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๕ ในอัตราเดือนละ ๓,๐๘๐ บาท รวมเป็นรายได้ที่ผู้ฟ้องคดีได้รับในแต่ละเดือนเป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท ต่อมาสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๕๕๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ แจ้งว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้รายงานผลการสอบคัดเลือกบุคคลและบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูผู้ช่วย กรณีที่มีความจำเป็นหรือเหตุพิเศษ ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ ว่ามีพยานหลักฐานน่าเชื่อได้ว่า มีการทุจริตในการสอบ โดยปรากฏรายชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้สอบได้และมีคะแนนสูงผิดปกติ และคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ในคราวประชุม ครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนการสอบของผู้เข้าสอบคัดเลือกครูผู้ช่วยของนายชอบ ลีซอ ผู้เชี่ยวชาญจากภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่ง กระทรวงศึกษาธิการ ที่ สร ๖๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สร ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ แล้ว มีมติให้แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ดำเนินการตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว โดยการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เนื่องจากเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี สำหรับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา และเป็นผู้กระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๖ เห็นชอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการตามมติ ก.ค.ศ. ดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้ออกคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า กระบวนการออกคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากไม่ให้โอกาสผู้ฟ้องคดีทราบข้อกล่าวหา และโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานแก้ข้อกล่าวหาเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ร้องทุกข์ต่อ ก.ค.ศ. แต่มิได้รับแจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ภายในกำหนดเวลา ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖

/มิถุนายน ๒๕๕๖...

มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการและมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ในตำแหน่งเดิม โดยให้มีผลย้อนหลังนับแต่วันที่ที่มีคำสั่งดังกล่าว และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการจนถึงวันฟ้องคดี (วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖) เป็นเงินเดือนจำนวน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท และดอกเบี้ยจำนวน ๑,๐๘๗.๑๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๑,๙๕๘.๐๗ บาท และดอกเบี้ย ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับจากวันที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการจนกว่า จะชำระเสร็จ ต่อมาในระหว่างพิจารณาคดีของศาลปกครองชั้นต้น อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการ อุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้วเห็นว่า คำสั่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีมติ ให้ผู้บังคับบัญชาเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวและสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๘/๖๑๖ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แจ้งผลการร้องทุกข์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบ พร้อมแจ้งมติดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการต่อไปด้วยแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นด้วยกับมติดังกล่าว จึงขอให้ ก.ค.ศ. พิจารณาทบทวนมติดังกล่าวอีกครั้ง ตามหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๑๐๓/๓ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้ว พิจารณาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผล ย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับและให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน แก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงิน ๓๙๕.๕๕ บาท รวมทั้งดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนต้นเงิน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี และคืบค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดที่ไม่ใช่ทุนทรัพย์ในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีชำระไว้จำนวน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ไม่เห็นด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น โดยเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

/ให้แก่...

ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้ โดยขอให้ศาลปกครองสูงสุดกลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้ยกฟ้อง แต่ในระหว่างการพิจารณาคดีในชั้นอุทธรณ์ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ที่ ๖๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพิกถอนคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ เลขที่ตำแหน่ง ๑๑๖๘ รับเงินเดือนในอันดับ ครูผู้ช่วย ชั้น ๑๑,๙๒๐ บาท โดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีถูกสั่งให้ออกจากราชการ

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ว่าคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และเป็นกรกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ ซึ่งหากเป็นการกระทำละเมิดแล้วผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๓๐ บัญญัติว่า ภายใต้งบบังคับกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษาสำหรับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ซึ่งจะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ต้องมีคุณสมบัติทั่วไปดังต่อไปนี้ ... (๗) ไม่เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีสำหรับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ... (๑๓) ไม่เป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการหรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า ผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ หากภายหลังปรากฏว่าผู้นั้นขาดคุณสมบัติทั่วไป หรือขาดคุณสมบัติตามมาตรฐานตำแหน่งตามมาตรา ๔๒ หรือขาดคุณสมบัติพิเศษตามมาตรา ๔๘ อยู่ก่อนก็ดี หรือมีกรณีต้องหาอยู่ก่อน และภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีต้องหานั้นก็ดี ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใด

/ที่ผู้นั้น...

ที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่และการรับเงินเดือนหรือผลประโยชน์อื่นใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกจากราชการนั้น และถ้าการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้ว ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้มีอำนาจดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง ... (๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งครูผู้ช่วย ตำแหน่งครู และตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) ในสถานศึกษา ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง โดยอนุมัติ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา คดีนี้ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นที่ยุติว่า อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.) ได้มีคำวินิจฉัยร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว โดยเห็นว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะไม่ถูกต้องตามขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญตามที่กฎหมายกำหนด จึงมีคำวินิจฉัยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ได้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยดังกล่าวโดยมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม โรงเรียนเดิมแล้วโดยให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพียงว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการนั้นเป็นการใช้ดุลพินิจโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะอ้างว่าได้ออกคำสั่งที่พิพาทตามมติของ ก.ค.ศ. และมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ตาม แต่ตามมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการได้โดยพลันในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไปตามที่กำหนดในมาตรา ๓๐ (๗) หรือ (๑๓) นั้น ก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะออกคำสั่งเช่นนั้นได้ก็จะต้องมีการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงให้ได้ความเป็นที่ยุติก่อนว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีสำหรับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๓๐ (๗) หรือเป็นผู้เคยกระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการหรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐมาก่อนตามมาตรา ๓๐ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวจริงหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงในประเด็นนี้

/ปรากฏว่า...

ปรากฏว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ใช้ดุลพินิจวินิจฉัยว่า ผู้ฟ้องคดีมีลักษณะเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีสำหรับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา และเป็นผู้กระทำการทุจริตในการสอบเข้ารับราชการเป็นครูผู้ช่วย ซึ่งมีการสอบคัดเลือกเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๖ โดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้วินิจฉัยโดยอ้างอิงจากพยานหลักฐานที่ปรากฏ คือ รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนการสอบของผู้เข้าสอบคัดเลือกครูผู้ช่วย (ว.๑๒) โดยนายชอบ ลีซอ และรายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของอนุกรรมการฝ่ายวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับผลการสอบของผู้เข้าสอบคัดเลือกประจำคณะกรรมการประจำศูนย์ให้คำปรึกษา และติดตามผลการคัดเลือกครูผู้ช่วย และผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ สร ๖๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ และคำสั่งที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งเมื่อพิจารณารายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนการสอบของผู้เข้าสอบคัดเลือกครูผู้ช่วย (ว.๑๒) ของนายชอบ ประกอบกับผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งของกระทรวงศึกษาธิการ ที่สรุปว่า มีการทุจริตในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครู ตำแหน่งครูผู้ช่วย ในครั้งที่ผู้ฟ้องคดีร่วมเข้าสอบอยู่ด้วย โดยอ้างว่าเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลผลการสอบในเชิงสถิติและความน่าจะเป็น แล้วสรุปว่า ผลคะแนนการสอบคัดเลือกมีลักษณะผิดปกติในช่วงปลายสุดด้านขวาของการแจกแจงความถี่ ข้อมูลจึงมีความสอดคล้องกับข้อสงสัยว่าค่าเฉลี่ยของข้อสอบมีการรั่วไหล มีผลกระทำที่ส่อไปในทางไม่สุจริต โดยนำค่าเฉลี่ยไปลอกในห้องสอบอย่างน้อย ๓๔๔ คน รวมผู้ฟ้องคดี และคะแนนของกลุ่มผู้กระทำที่ส่อไปในทางไม่สุจริตมีการแจกแจงความถี่แตกต่างจากกลุ่มปกติอย่างชัดเจน การที่ผู้ฟ้องคดีได้คะแนนสอบในภาค ก ที่สูงผิดปกติ และผู้ฟ้องคดีเลือกตอบข้อสอบ ข้อ ๓๔ ของวิชาความรู้ (S ๑๐๑) ในข้อ ก. ซึ่งที่ถูกต้องเป็นข้อ ข. ทั้งที่ข้อสอบข้อนี้เป็นข้อสอบที่ง่าย เพราะประมาณร้อยละ ๗๑ ของผู้เข้าสอบเลือกข้อ ข. ซึ่งเป็นคำตอบที่ถูกต้อง ตัวเลือกข้อ ก. เป็นตัวลวงที่ผิดอย่างเด่นชัดไม่น่าจะมีผู้ใดเลือกตอบข้อนี้ ยกเว้นผู้ที่กากระดาษคำตอบตามค่าเฉลี่ยที่รั่วออกไปก่อนหน้านั้น จึงน่าจะเชื่อตามผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวว่ามีการกระทำทุจริตในการสอบเกิดขึ้นจริง และมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ฟ้องคดีอาจเป็นผู้หนึ่งที่ได้กระทำการทุจริตในการสอบครั้งนี้ด้วย จากพยานหลักฐานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ นำมาอ้างในการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการดังกล่าวข้างต้น เห็นได้ว่า เป็นเพียงการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นในเชิงสถิติเกี่ยวกับผลการสอบคัดเลือกครูผู้ช่วยเท่านั้น มิได้เป็นข้อเท็จจริงที่รับฟังได้เป็นที่ยุติหรือเป็นข้อมูล

/เชิงประจักษ์...

เชิงประจักษ์ที่จะให้รับฟังได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นบุคคลผู้มีพฤติกรรมเป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดี สำหรับการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือเป็นผู้กระทำการทุจริต ในการสอบเข้ารับราชการในตำแหน่งครูผู้ช่วยครั้งดังกล่าวแต่อย่างใด และในรายงานดังกล่าว ก็สรุปได้แค่เพียงว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้ฟ้องคดีอาจจะเป็นผู้หนึ่งที่ได้กระทำการทุจริต ในการสอบครั้งนั้นด้วยเท่านั้น ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ วินิจฉัยโดยนำเอาผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติเบื้องต้นและการคาดคะเนดังกล่าวแต่เพียงอย่างเดียว โดยมีได้ ค้นหาข้อเท็จจริงในเชิงประจักษ์และหรือพยานแวดล้อมกรณีที่มีการกล่าวหาผู้ฟ้องคดี มาประกอบการพิจารณาให้เป็นที่ยุติและทำให้เชื่อได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีพฤติกรรม ตามที่ถูกกล่าวหาจริงมาออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นการใช้ดุลพินิจ วินิจฉัยข้อเท็จจริงเพื่อออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่สั่งให้ ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งชอบที่จะเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ให้สิ้นผลใช้บังคับ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ประเด็นนี้ฟังไม่ขึ้น

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ออกคำสั่งโรงเรียน บ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่สั่งให้ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และทำให้เสียหายต่อสิทธิของผู้ฟ้องคดี ที่ต้องถูกให้ออกจากราชการ จึงเป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งนำมาใช้บังคับในคดีนี้ได้ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นส่วนราชการต้นสังกัดของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และเป็นหน่วยงานของรัฐจึงต้องรับผิดชอบ ต่อผู้ฟ้องคดีในผลแห่งละเมิดที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้กระทำการออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการดังกล่าวตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ส่วนประเด็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ให้ผู้ฟ้องคดีเพียงใด เห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ศาลพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้เงินหรือค่าสินไหมทดแทนตั้งแต่วันที่ที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการจนถึงวันฟ้องคดี (วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖) เป็นเงินเดือนจำนวน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท และดอกเบี้ยจำนวน ๑,๐๘๗.๑๑ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๕๑,๙๕๘.๐๗ บาท และดอกเบี้ย

/ในอัตรา...

ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินดังกล่าวนับจากวันที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการจนกว่าจะชำระเสร็จ เห็นว่า คดีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่าศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ที่ ลับ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับ ต่อมาในระหว่างการพิจารณาคดีในชั้นอุทธรณ์ของศาลปกครองสูงสุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ที่ ๖๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพิกถอนคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต ๓ เลขที่ตำแหน่ง ๑๑๖๘ รับเงินเดือนในอันดับครูผู้ช่วย ชั้น ๑๑,๙๒๐ บาท โดยให้มีผลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการ ดังนั้น เมื่อคำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการถูกเพิกถอนย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่ออกคำสั่งแล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้กลับเข้ารับราชการไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวเช่นเดิมและได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ตามกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวเสมือนกับผู้ฟ้องคดีมิได้ถูกคำสั่งให้ออกจากราชการ ศาลจึงไม่จำเป็นต้องออกคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดีในส่วนที่ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีบรรจุและแต่งตั้งผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมโดยมีผลย้อนหลังนับแต่วันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับ และคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้ค่าเสียหายในส่วนที่เป็นเงินเดือนๆ ละ ๑๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันฟ้อง คิดเป็นเงิน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท ตามคำขอของผู้ฟ้องคดีอีกแต่อย่างไร

ส่วนดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินเดือนจำนวน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีขอมาตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันฟ้องคดี และดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินเดือนจำนวนดังกล่าวนับจากวันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ นั้น เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยมาแล้วว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีในการกระทำละเมิดอันเกิดจากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดังกล่าวข้างต้น จึงสมควรกำหนดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชำระค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๔๓๘ ประกอบมาตรา ๒๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชำระค่าเสียหาย

/คำนวณ...

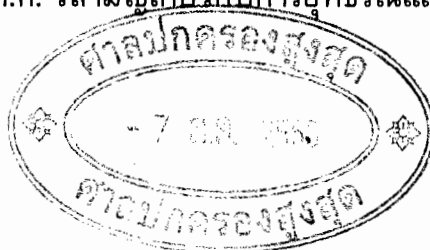
คำนวณตามดอกเบี้ยวในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของเงินเดือนที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับนับแต่ วันทำละเมิด คือ วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีถูกสั่งให้ออกจากราชการ จนถึงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันก่อนวันออกคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ในตำแหน่งเดิม โดยผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเดือนๆ ละ ๑๕,๐๐๐ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ รวมเป็นเงินจำนวน ๓๕๕,๕๐๐ บาท คิดเป็นดอกเบี้ยวจำนวนทั้งสิ้น ๒๕,๕๘๐.๐๒ บาท แต่ผู้ฟ้องคดีมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนดอกเบี้ยวในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินเดือน เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นวันฟ้อง คดีเป็นต้นเงินเดือนจำนวน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท เมื่อพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๒๐ กำหนดให้การจ่ายเงินเดือนข้าราชการประจำเดือน ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของเดือนสามวันทำการ สำหรับกรณีที่ต้องเบิกจ่ายเงิน จากธนาคาร ให้จ่ายในวันทำการก่อนวันทำการสุดท้ายของธนาคารในเดือนนั้นสามวันทำการ ทั้งนี้ กรมบัญชีกลางจะกำหนดวันจ่ายเป็นอย่างอื่นก็ได้ ซึ่งกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๒๐.๕/ว ๔๘๒ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๕ กำหนดวันที่ในการจ่ายเงินเดือน ให้ข้าราชการโดยเฉพาะเงินเดือนของเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ ดังนี้ เดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ เงินเข้าบัญชีข้าราชการวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ เงินเข้าบัญชีข้าราชการวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ เงินเข้าบัญชีข้าราชการวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ เดือนกันยายน ๒๕๕๖ เงินเข้าบัญชี ข้าราชการวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ และเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ เงินเข้าบัญชีข้าราชการ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ดังนั้น ในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเดือน และเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวตามคำขอท้ายฟ้องตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๖ จำนวน ๒,๐๐๐ บาท ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยว ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ซึ่งนับถึงวันฟ้องคดีรวมจำนวน ๑๐๔ วัน คิดดอกเบี้ยว เป็นเงินจำนวน ๔๒.๗๔ บาท เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๖ เมื่อผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเดือน และเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวรวมเดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท และผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินดังกล่าว ในวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยวตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖

/ซึ่งนับถึง...

ซึ่งนับถึงวันฟ้องคดีรวม ๗๔ วัน คิดดอกเบี้ยเป็นเงินจำนวน ๒๒๘.๐๘ บาท เดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ ซึ่งนับถึงวันฟ้องคดีรวม ๔๒ วัน คิดดอกเบี้ยเป็นเงินจำนวน ๑๒๙.๔๕ บาท เดือนกันยายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวจำนวน ๑๕,๐๐๐ บาท โดยผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินดังกล่าวในวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๖ ซึ่งนับถึงวันฟ้องคดีรวม ๑๓ วัน คิดดอกเบี้ยเป็นเงินจำนวน ๔๐.๐๗ บาท แต่เงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวในส่วนของเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ นั้น เนื่องจากผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับเงินเดือนของเดือนนี้ในวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิได้รับดอกเบี้ยของเงินเดือนและเงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวของเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ ดังนั้น เมื่อรวมดอกเบี้ยที่ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๔๔๐.๓๔ บาท และผู้ฟ้องคดีมีสิทธิได้รับดอกเบี้ยผัดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนเงิน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท นับจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชำระค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี โดยคำนวณเป็นดอกเบี้ยรายเดือนตั้งแต่วันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ จนถึงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ รวมเป็นเงินจำนวน ๓๙๕.๕๕ บาท จึงไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลปกครองสูงสุด แต่ผู้ฟ้องคดีมิได้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว ดังนั้น คำพิพากษาในส่วนที่ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชำระเงินค่าเสียหายที่เป็นดอกเบี้ยให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๓๙๕.๕๕ บาท จึงเป็นอันถึงที่สุดในส่วนของผู้ฟ้องคดีตามมาตรา ๗๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ส่วนดอกเบี้ยผัดนัดที่ศาลปกครองชั้นต้นกำหนดให้อัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ นั้น ชอบแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ที่ว่าไม่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีนั้นฟังไม่ขึ้น

กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่เห็นด้วยกับมติของ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ (ทำการแทน ก.ค.ศ.)

/ในการประชุม...

ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ที่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว เห็นว่า คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงมีมติให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวและสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงโต้แย้งและให้ ก.ค.ศ. พิจารณาทบทวนมติดังกล่าวอีกครั้ง นั้น เห็นว่า เมื่อมาตรา ๑๒๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ บัญญัติว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใด ... ถูกสั่งให้ออกจากราชการ ให้มีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์แล้วแต่กรณี ต่อ ก.ค.ศ. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง และให้ ก.ค.ศ. พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน มาตรา ๑๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หลักเกณฑ์และวิธีการในเรื่องที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์และพิจารณาอุทธรณ์ และการร้องทุกข์และพิจารณาร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ค.ศ. วรรคสอง บัญญัติว่า ในการพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ อ.ก.ค.ศ. ที่ ก.ค.ศ. ตั้ง หรือ ก.ค.ศ. แล้วแต่กรณี ได้มีมติเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๕๓ สั่งหรือปฏิบัติไปตามนั้น ประกอบกับข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดว่า เมื่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา หรือ ก.ค.ศ. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว (๑) ถ้าเห็นว่าเหตุที่ทำให้ไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือเหตุแห่งความคับข้องใจ หรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้น ผู้บังคับบัญชาได้ใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยชอบด้วยกฎหมายแล้วให้มีมติยกคำร้องทุกข์ (๒) ถ้าเห็นว่าเหตุที่ทำให้ไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือเหตุแห่งความคับข้องใจหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้น ผู้บังคับบัญชาได้ใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้มีมติเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติ หรือให้ข้อแนะนำตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ (๓) ถ้าเห็นสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี (๔) ถ้าเห็นว่าการร้องทุกข์ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ในข้อ ๕ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ข้อ ๗ หรือข้อ ๘ ให้มีมติไม่รับคำร้องทุกข์ จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า กฎหมายให้อำนาจ ก.ค.ศ. ในการตรวจสอบทบทวนการใช้อำนาจของผู้บังคับบัญชาในกรณีที่มีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเห็นว่าตนไม่ได้รับ

/ความเป็นธรรม...

ความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำของผู้บังคับบัญชาหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยมีอำนาจตรวจสอบทบทวนได้ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริง ปัญหาข้อกฎหมาย และดุลพินิจในการกระทำของผู้บังคับบัญชาตามระบบการร้องทุกข์ ซึ่งกำหนดไว้โดยกฎหมาย ดังนั้น ก.ค.ศ. จึงมีอำนาจตามกฎหมายที่จะวินิจฉัยให้ยกคำร้องทุกข์ได้ในกรณีที่เห็นว่าเหตุที่ทำให้ไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือเหตุแห่งความคับข้องใจหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้น ผู้บังคับบัญชาได้ใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว หรืออาจวินิจฉัยให้เพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติ หรือให้ข้อแนะนำตามที่เห็นสมควรเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ในกรณีที่เห็นว่าเหตุที่ทำให้ไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือเหตุแห่งความคับข้องใจหรือการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้น ผู้บังคับบัญชาได้ใช้อำนาจหน้าที่หรือปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือถ้าเห็นสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้มีความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี ซึ่งผลของการใช้อำนาจวินิจฉัยร้องทุกข์ในระบบการร้องทุกข์ตามกฎหมายของ ก.ค.ศ. ดังกล่าวไม่ว่าจะออกไปในทางใด ย่อมต้องผูกพันต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ออกคำสั่งในชั้นต้นให้ต้องปฏิบัติตาม ดังนั้น การที่ ก.ค.ศ. ได้มีมติโดยวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ และแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการตามเดิม มติหรือคำวินิจฉัยดังกล่าวของ ก.ค.ศ. ในฐานะผู้มีอำนาจวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามกฎหมายย่อมผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้ออกคำสั่งชั้นต้นให้ต้องปฏิบัติตาม ประกอบกับในระหว่างการพิจารณาคดีนี้ของศาลปกครองสูงสุด ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ที่ ๖๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ เพิกถอนคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และให้ผู้ฟ้องคดีกลับเข้ารับราชการ ในตำแหน่งครูผู้ช่วยซึ่งเป็นตำแหน่งเดิม อันเป็นกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยร้องทุกข์ของ ก.ค.ศ. แล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ในประเด็นนี้จึงไม่อาจรับฟังได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งโรงเรียนบ้านห้วยท้องฟาน ลับ ที่ ๗๑/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๖

/ที่ให้ผู้ฟ้องคดี...

ที่ให้ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ โดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งดังกล่าวมีผลใช้บังคับ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดี เป็นเงิน ๓๙๕.๕๕ บาท รวมทั้งดอกเบี้ยผิดนัดในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของจำนวนต้นเงิน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท นับถัดจากวันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คดีถึงที่สุด คืบค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี และคืบค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดที่ไม่ใช่ทุนทรัพย์ในส่วนที่ผู้ฟ้องคดีชำระไว้จำนวน ๕๐,๘๗๐.๘๖ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ยกฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก นั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นพ้องด้วย

พิพากษายืน

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายสุเมธ รอยกุลเจริญ
ประธานแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณ
ในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการหัวหน้าคณะ

นายสมชาย งามวงศ์ชน
ประธานแผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลปกครองสูงสุด

นายมนูญ ปุญญกริยากร
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไพศาล บุญเกิด

